

פליטים, יחסי שלום, מדיניות ארה"ב, סכנת סוריה, המצב העולמי, מה צריכה להיות מדיניות ארה"ב במזה"מ, מהי נהיה עצמאיים מבחינה כלכלית, האם נתפס, כמה עולים נוכל לקלוט ועוד. הבירורים הניחו דעתם.

בשלוש אה"צ עלינו חזרה לשדה בוקר, ובחמש וחצי הנענו הנה.

- הרכב משלחת הסינטורים שביקרו אצלי: י. פול סימון, ראש הקבוצה חבר בית הנבחרים באילינוי; סנטור מנס ורעיתו - מניו-מקסיקו; אלברט פדן - ראש סיעה הרוב במנסילווניה; קרטיין - ראש סיעה הרוב באייובה; ג'ון פ. סמוקונס - סנטור ממיצ'יגן; ויליאמס ל.א. סליזו - דיקן הסינאט באריזונה; צ'ון אירווינג וויילי - סנטור ממנסילווניה; לקסאו - מנהל בית הדואר; גילדה שרדר - אדמיניסטרטורית.

4.10.57, יום ו'

הבוקר בא אצלי טוביהו ורעיתו. נהן לי תיאור מהמצב החברתי בעיר. במועצה 13 חברים: 6 מפא"א, 2 מפ"מ, 2 הפה"מ, 1 אגודה, 1 אה"ע, 1 חרות. מחוץ לחירות כולם בקואליציה עירונית. לפי העדומ: 1 מעיראק (מפא"א), 1 פטונים (מפ"מ), 1 מטריפולי (הפה"מ), 10 אשכנזים (7 מפא"א, 2 רומנים, 2 ותיקים, 1 הונגרי, 1 עיראקי). הקשר העדמי חזק, ועסקנים מסוג מסויים

מחזק אותו. יש מעין קואליציה בין הרומנים והעיראקים. בעדות חמורה הסכו שימוש מים מבני משפחתם לאחר שחכניסו מורד מים בביתם, וחיו מוכרחים להחזיק תקנה שכל אחד משלם בכל תנאי בעד מינימום של 10 מט³, בבתי הספר (מזכיר ע"ד בתי ספר בינונים ומקצועיים) לומדים 8500 ילדים. חוקט סמינר לפורים. חילדים הפולנים (!) הם קשי חבנה. לרבים יש אבות זקנים ואמחות צעירות. חרבה נשואי תרבות. לאחר פסק חרין של ועדה חששה תתעוררו הווחיקים - יש כבר כאלף ווחיקים) - לדרוש חשבת טוביהו. הוא בעצמו - טוביהו - סבור כי מוטב שלא ישוב עכשיו, וימקיימו בחירות חדשות. ביום א' חבוא לבאר שבע שוב ועדה חששה בתרכבת חחדש (יוספטל, גורי, יצחק שפירא ועוד), ביקשתי למסור ליוספטל שהוא מחבקש לחיות אצלי ביום ב'.

- קיבלתי מכתב מאינטלגנציה המתרימה על חליכת טוביהו והם מבקשים פגישה אחי. חודעתי טעד עכשיו לא התערבתי ואין בדעתי להתערב, אבל אפגש עם משלחת קטנה, ביחוד לאחר שסימון יחיה במשלחת, ואני רוצה לשמוע מפיו על החנוך בבאר שבע ובנגב.

- אחריו בא אצלי נתונאי גרזיליאני (עובד בעתון *Diário de Notícias*) נשלח אלי בלי חודעה מוקדמת ע"י משרד החוץ (טלגרפתי לסת"ח שלא יוסיף לשלוח אלי אנשים בלי חסכטתי מוקדמת), וחציג לי שאלות אלו: למה עשינו סבצע סיני - אנו מדינה דימוקרטית ושוחרת שלום. הסברתי לו יחסינו עם שכנינו מלפני חקמת המדינה ועד כריחת הברית המשולשת באוקטובר 1956 והחברה בפעולה נגד בסיסי מצרים בסיני. שאל אם נעכבנו בחעלה רק על פי דרישה או"ם. סיפרתי כי לבתחילה קבענו רק חריפת בסיסי החקפה במדבר, פבלי לנגוע במצריט.

שאל אם מבצע זה לא חגגיר השנאה. אמרתי לו שאיני יודע ובוחר לבבות, אבל מאחרי מבצע סיני יש שקט יותר רב על הגבולות ויש חופש שיש במערך אילת. שאל על חמצב בטוריה ואם אינה מהווה סכנה, ומה בינה ובין מצרים, אמרתי לו כי נאצר עומד מאחרי טוריה בכל צעדיה. בלי השתחפות רוסים אין אנו חוששים להתקפה טוריה, כי נכריע אותה. לבסוף עברה השיחה לפסי ספרות: סרוונטס, מה הם הספרים שאני קורא וכדומה. שם העחונאי - הסופר -

Francisco de Barros Caduping

ובסוגריים: (Paulo de Castro)

הגיע חנה מטל שרובה לפסל ראשי. נחתתי לו אה"צ חצי שעה. הוא מבקש

עוד 3-4 חצאי שעה (שם הפסלו ברונז סימון).

- בספר שהעחונאי הברזיליאני נתן לי (Camilo) חתם על הקדשתי לי בשם Paulo de Castro, אולם המיהני: בסוף הספר שיש ביבליוגרפיה של המחבר, - ורשימת הספרים מהחילה משנת 1845 ומסתיימת בשנת 1890. כנראה שהרשימה הביבליוגרפית מתייחסת לסופר Camilo (או Camilo Castelo Branco) שנולד בליסבון בשנת 1825, והתאבד לדעה בשנת 1890.

- סיכום העליה בשנה חשי"ז (מסי שרגאי): 80.780. מאירוסה - 41.848, לארצות: פולין 31.045, הונגריה 8.260, רומניה 640, בה"ם 1.350, מערב אירוסה 550. מאסיה 2771; וארצות הודו 711, פרס 710, תרכיה 1350, מאפריקה 34.415; לארצות: מצרים 12.800, מרוקו 17.000, חונים 3.000, אלגיר 1.015. מארה"ב 115, מארגנטינה 595. שונות 1039. (מיום 1.10.56 עד יום 30.9.57).